MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV: 1.7. 1.9.)
Melk, um 1470 Seite 144r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

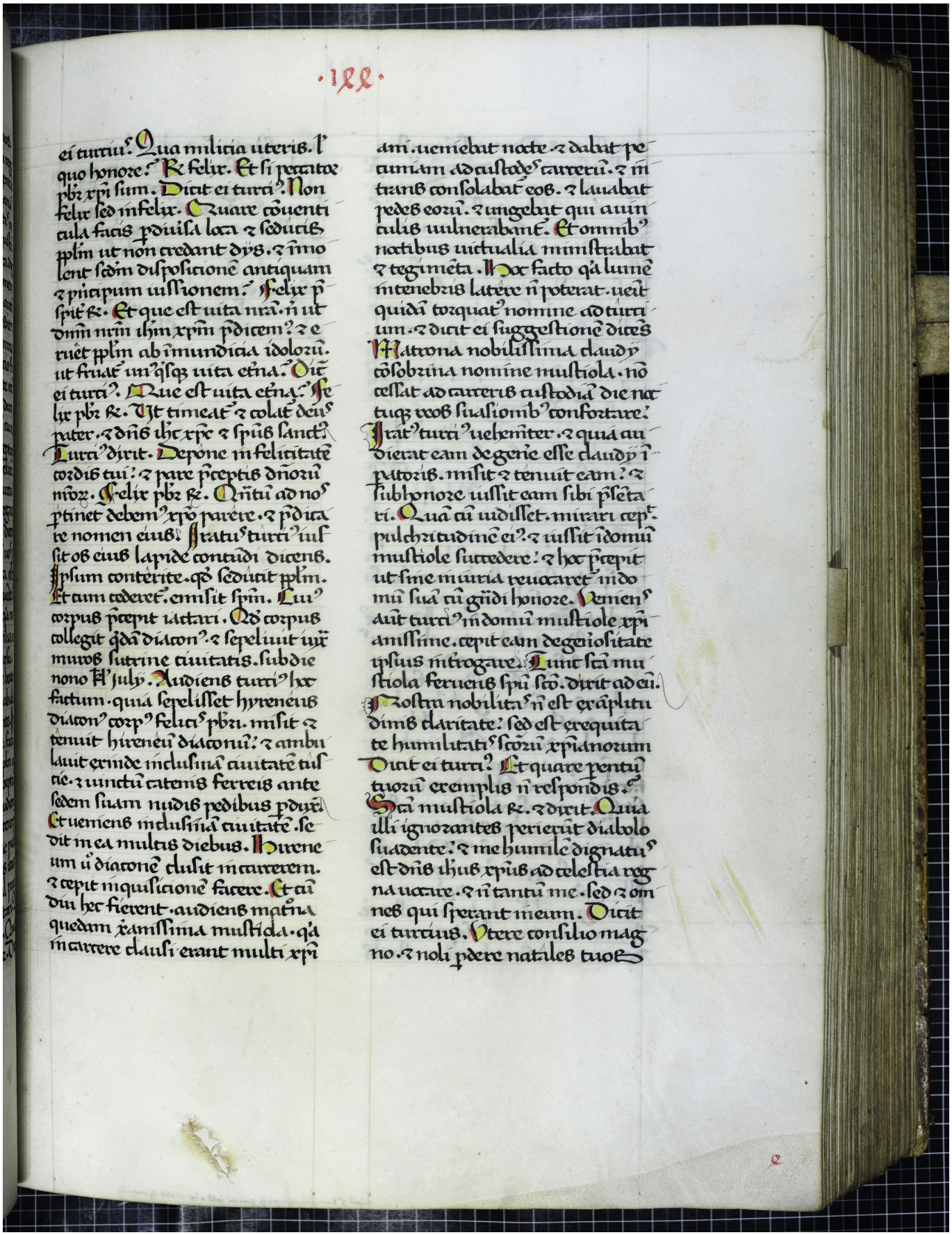

ei turcius. Qua milicia uteris. l'
quo honore? R. felix. Et si peccator
pbr xpi sum. Dicit ei turci⁹. Non
felix sed infelix. Quare conuenti
cula facis pdiuisa loca ⁊ seducis
pplm ut non credant dys. ⁊ imo
lent scdm dispositionē antiquam
⁊ pncipum uissionem? Felix p
spit R. Et que est uita nra. n ut
dnm nrm ihm xpm pdicem⁹ ⁊ e
ruet pplm ab imundicia idolorū.
ut fruat un⁹ qsqz uita etna. Dic
ei turci⁹. Que est uita etna? Fe
lix pbr R. Ut timeat ⁊ colat deus
pater. ⁊ dns ihc xpc ⁊ spus sanct⁹.
Turci⁹ dixit. Depone in felicitatē
cordis tui. ⁊ pare pceptis dnorū
nrorū. Felix pbr R. Qntū ad nos
ptinet debem⁹ xpo parere. ⁊ pdica
re nomen eius. Iratus turci⁹ iuſ
sit os eius lapide contudi dicens.
Ipsum conterite. qd seducit pplm.
Et cum cederet. emisit spm. Cui⁹
corpus pcepit iactari. Qd corpus
collegit qdā diacon⁹. ⁊ sepeliuit iux
muros sutrine ciuitatis. sub die
nono kl' July. Audiens turci⁹ hoc
factum. quia sepelisset hyreneus
diacon⁹ corp⁹ felici⁹ pbri. misit ⁊
tenuit hireneū diaconū. ⁊ ambu
lauit exinde inclusiuā ciuitatē tus
cie. ⁊ uinctū catenis ferreis ante
sedem suam nudis pedibus pdux.
Et ueniens inclusiuā ciuitatē. se
dit in ea multis diebus. Hirene
um u diaconē clusit in carcerem.
⁊ cepit inquisicionē facere. Et cū
diu hec fierent. audiens matrona
quedam xanissima mustiola. qa
in carcere clausi erant multi xpi
ani. ueniebat nocte. ⁊ dabat pe
cuniam ad custodes carcerū. ⁊ in
trans consolabat eos. ⁊ lauabat
pedes eorū. ⁊ ungebat qui auin
culis uulnerabant. Et omnib⁹
noctibus uictualia ministrabat
⁊ tegimēta. Hoc facto qa lumē
in tenebris latere n poterat. ueit
quidā torquat⁹ nomine ad turci
um. ⁊ dicit ei suggestionē dicēs
Matrona nobilissima claudy
cōsobrina nomine mustiola. nō
cessat ad carceris custodiā die noc
tuqz reos suasionib⁹ confortare.
Irat⁹ turci⁹ uehemēter. ⁊ quia au
dierat eam de genere esse claudy i
patoris. misit ⁊ tenuit eam. ⁊
sub honore iussit eam sibi psēta
ri. Quā cū uidisset. mirari cepit
pulchritudinē ei⁹. ⁊ iussit idomū
mustiole succedere. ⁊ hoc pcepit
ut sine iniuria reuocaret in do
mū suā cū grādi honore. Venien⁹
aut turci⁹ in domū mustiole xpi
anissime. cepit eam de genositate
ipsius interrogare. Tunc scā mu
stiola feruens spū scō. dixit ad eū.
Nostra nobilitas n est exāplitu
dinis claritate. sed est exequita
te humilitatis scorū xpianorum
Dicit ei turci⁹. Et quare pentū
tuorū exemplis n respondis?
Scā mustiola R. ⁊ dixit. Quia
illi ignorantes perierūt diabolo
suadente. ⁊ me humilē dignatus
est dns ihus xpus ad celestia reg
na uocare. ⁊ n tantū me. sed ⁊ om
nes qui sperant in eum. Dicit
ei turcius. Utere consilio mag
no. ⁊ noli pdere natales tuos